

Nu kan vi se, hvordan det går under udvalgsarbejdet; det skal jo foregå på helt normal vis. Jeg mener i øvrigt også, det er en demokratisk fremgangsmåde. Er det, i en overordentlig usædvanlig og kompliceret og svær sag, da helt galt, at jeg lægger et forslag frem til Folketinget til åben behandling, tre behandlinger og udvalgs møder, hvor alle, der har interesse i sagen, kan melde sig, argumentere, fremlægge synspunkter?

Det er da ikke udemokratisk. Det er da en del af vores demokrati. Og jeg gentager: Der er tale om en fremadrettet lovgivning. Det er en singular lovgivning, som det jo hedder i det rigtige sprog, men sådan en har vi jo gennemført før her i Tinget, da man stoppede tilskuddet til Det Nødvendige Seminarium, som også var en del af Tvind, og som jo i øvrigt efterfølgende sammen med Den Rejsende Højskole har skabt sig vanskeligheder, fordi man havde svært ved at holde sig inden for lovens bestemmelser.

Dette Ting har også med en særlig lov gennemført stop af tilskud til seminarier: lærerseminarier, statsseminarier og private seminarier. Så usædvanligt er det altså ikke.

Men jeg deler Folketingets opfattelse af, at det her skal man være yderst restriktiv med, meget varsom med. Men vi har altså med en særlig sag at gøre. Jeg beder Folketinget om også at tænke på det.

Hvis man kunne få en åben dialog med Tvinds bagmænd – hvis man kunne det. Men de gange, der har været forsøgt dialog med Tvindsamvirket og skolerne, er erfaringen, at de flytter sig halvanden millimeter og ingen forståelse har for at indrette sig, som alle de øvrige frie skoler gør, på vores lovgivning. Så vil man ramme dem, som er skyld i hele denne misere, ser jeg ikke andre muligheder, hvor beklageligt det for så vidt end er.

Jeg har nogle enkelte yderligere bemærkninger, jeg vil fremføre, selv om den gule lampe allerede lyser. Jeg skulle alligevel have taget ordet nogle flere gange i løbet af eftermiddagen; så havde jeg haft tid.

Eleverne har mange været optaget af. Det er vi også i Undervisningsministeriet, og det er jeg også. Eleverne er i denne sammenhæng uskyldige. Det er der givetvis også mange idealistiske lærere der er.

Når det gælder eleverne, er vi meget indstillet på – og jeg har talt med skoleorganisationerne, jeg har talt med Kommunernes Landsforening – at vi selvfølgelig alle vil medvirke til, at hvis

elever skulle komme i klemme i denne sammenhæng, vil vi gøre, hvad vi kan. Det skylder vi eleverne.

Afsluttende vil jeg blot sige, at det har været et gennemgående, jeg gentager et gennemgående, ønske hos alle, at dette skolesamvirke styret af ukendte folk skal bringes til ophør. Det har jeg givet mit bedste bud på, men nu må vi under udvalgsarbejdet se, om der er endnu bedre forslag undervejs. Vi arbejder jo demokratisk med tingene, men jeg har i hvert fald gennemtænkt, hvad der var muligt at gøre for at leve op til Folketingets ønsker og krav.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Efter at have lyttet til debatten her i dag må jeg erkende, at det nok er det mest betænkelige, jeg har været med til i de 7 år, jeg har været her i Tinget, og når vi lytter til grupperne, viser det sig også, at de er uenige om, hvilken holdning de skal indtage.

Jeg var tidligere heroppe, hvor jeg netop efterspurgt, om sådan et stort parti som Socialdemokratiet var fuldstændig enig, og jeg kunne se, at der var flere socialdemokrater i salen, der rystede på hovedet, og det er dermed erkendt, at de ikke er enige med ordføreren for Socialdemokratiet.

Det er fair nok, men jeg synes da, jeg er enig med hr. Niels Anker Kofoed i, at når man har en anden holdning end gruppen i øvrigt, er det mest værdigt at gå op og fortælle, hvorfor man har indtaget en anden holdning. Det har vi ikke hørt fra de socialdemokratiske medlemmer, men det synes jeg ville være fint. Man skal ikke – og det gælder også ministeren, hvis ministeren kommer på bedre tanker – være bange for at tabe ansigt; det er trods alt værre at tabe hele hovedet.

Jeg synes, det måske er tid nu til at vurdere, om der var en anden løsning. Jeg synes, at den debat, vi har haft, med al tydelighed viser, at der er mange holdninger til, hvor reelt det, der her bliver fremlagt af regeringen, nu er, og hvorom regeringen så endda ikke er enig. Det synes jeg gør det endnu mere betænkeligt for os i opposition bare at indtage den holdning at sige ja til forslaget.

Så jeg vil appellere endnu en gang til ministeren om, at ministeren erkender – det bliver nok ikke i dag, men i hvert fald under udvalgsbehandlingen – at man bør kigge på denne sag endnu en gang for at se, om der er andre løsninger og helst den administrative løsning.